

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars secunda, hoc est:
Solida, ad discendam & exercendam, ex evangeliis tam
dominicalibus quam festivalibus Christi & sui-ipsius
notitiam, informatio**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-126164](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126164)

Ich hab mein Sach Gott heimgestellt/
 Er machs mit mir wies ihm gefällt/
 Sol ich allhier noch länger lebñ/
 Nicht widerstrebn/
 Seinn Willen thu ich mich ergeben.
 Ich hab hie wenig guter Tag/
 Wenn täglich Brod ist Müh und Klag/
 Wenn mein Gott wil so wil ich mit
 Hinfahrñ in Fried/
 Sterbn ist mein Gewinn und schad
 mir nicht.

// De glorioso Imperatore Ferdinando I.
 // memoratur, quod Pragâ Francofurtum iter
 // faciens, cum satellites quidam in itinere oc-
 // cumberent, dixerit: Videmus, quod & mors
 // nobiscum proficiscatur, idèd opus erit, ut
 // quilibet se ad mortem præparet.

Id ipsum nos quoq; observemus, quò
 mortem semper in memoriâ habentes, ad
 eam nos componamus. Verè enim Augu-
 stinus: *Serò parantur medio, cum mortis im-
 minent pericula.* Exemplo sint fatuæ virgi-
 nes, quæ tum demum ibant oleum emturæ,
 cum veniret sponsus: idèd exclusi è domo
 nuptiali, funestam vocem audire teneban-
 tur, non novi vos, Matth. 25, 12.

De Secundo.

PROgre diemur nunc ad alteram partem,
 Xp̄i vultus, sive notitiam Domini no-
 stri Jesu Christi pertractaturi. Hic nobis
 meditando proponitur:

I. *Tanquam verus primogenitus*, ad quem
 lex de primogenitura, & omnes Levitica
 Cereemoniæ collinearunt. Quia enim Do-
 minus ordinaverat, ut omne masculinum
 adaperiens vulvam, sanctum Domino vo-
 caretur; B. quoq; Maria in templum acce-

dit, ut listeret filium suum primogenitum
 Domino, & offerret hostiam, quam Moses
 præceperat.

Primogeniti in V. T. magnam præro-
 gativam habuerunt, fuerunt priores in do-
 nis, & majores in imperio, h. e. ex illis sum-
 mi Sacerdotes & Reges eligebantur, Gen.
 49. v. 3. habuerunt duplex hæreditatis jus,
 & duplicia auferebant, ubi reliquos unâ
 parte contentos esse oportuit, Deuter. 21.
 vers. 17.

Dum igitur Christus tanquam primo-
 genitus à patre suo, juxta divinam naturam,
 Joh. 1. v. 18. & primogenitus à matre, se-
 cundum humanam naturam, Luc. 2. v. 2.
 hic secundum legem præsentatur, hoc ipso
 confirmare voluit: *primò, quòd Rex noster
 sit*, à quo præsidium, auxilium, & solatium in
 omnibus advertis expectare debeamus, Es.
 33. v. 22. *Deinde, quòd sit summus noster Pon-
 tifex*, qui non per sanguinem hircorum &
 vitulorum, sed per proprium sanguinem
 introiverit semel in sancta, æternâ redem-
 tione inventâ, Hebr. 9. v. 12. *Tertiò, quòd
 calum duplici jure obrineat*, primò tanquam
 hæres, quatenus filius Dei est: deinde tan-
 quam meritum, quatenus illud passione &
 morte suâ acquisivit. Priori modo sibi reti-
 net: posteriori nobis communicat, tan-
 quam cohæredibus, si tamen compatimur,
 ut & conglorificemur, Rom. 8. v. 17.

Nos igitur genus electum, Regale sa-
 cerdotium, gens sancta, & populus acqui-
 sitionis sumus, 1. Petr. 2. v. 9. hoc Christo
 referamus oportet, à cujus gratia accipi-
 mus gratiam, pro gratia, Joh. 1. vers. 16.
*Quia enim ille Christus vocatur, nos quoq; e-
 hanc denominationem ab ipso habemus,
 quòd Christiani appellemur*, Act. 11. v. 76.

Quia Rex est, & nos quoque Reges fecit, Apoc. 1. v. 9. propterea olim accipiemus regnum decoris & diadema speciei, de manu ejus, Sap. 5. v. 17. Et quia summus Sacerdos est, nobis quoque licentiam hanc dedit, ut quotidie coram Deo comparere, suffitum fragrantem precum incendere, & hostiam laudis Deo, h. e. fructum labiorum offerre possimus, Hebr. 13. v. 15. Quia cælum duplici jure tenet, nos quoque hoc frui debemus, ut hæredes & cohæredes ejus simus, Rom. 8. v. 17.

Gaudio hinc exultemus, dilecti! *Omnia nobis Jesus est, si illum habemus, omnia habemus. Factus enim nobis est à patre suo, & sapientia, & justitia, & sanctificatio, & redemptio 1. Cor. 1. v. 30. Qui credit in eum, justus est, Rom. 10. v. 4.*

II. Tanquam Salvator æcumenicus. Vide- runt enim, inquit Simeon, oculi mei, salutare tuum, quod parastante faciem omnium populorum. Nemo hic exclusus est, nisi qui semetipsum excludit incredulitate sua, & Christum quasi repudiat, dicens cum Judæis: Nolumus hunc regnare super nos, Luc. 29. v. 24. Si quis non credit in Christum, generali beneficio ipse se fraudat, ut si quis clausis fenestris solis radios excludat, ait Augustinus. Hinc apparet, quod Christus quidem sit Servator omnium hominum, maximè verò fidelium, 1. Tim. 4. v. 10.

Univerfum genus humanum immersum fuit peccatis, & consequenter morti, & æternæ damnationi, id Satanas effecerat, Sap. 2. v. 24. Quod si itaque Deus ex rigore justitiæ nobiscum agere voluisset, non iniquè nobiscum egisset, si nos ita in perditione reliquisset: sed gratia ejus prævaluit, Sic enim dilexit mundum, ut fi-

lium suum unigenitum daret, Johan. 3. vers. 16.

Hic *gratissimum Deo foret, si omnes homines Salvatorem mundi verà fide amplecterentur, ejusque sanctissimi meriti, quod pro peccatis totius mundi præstitit, participes evaderent, propterea ipse vocat: Respicite ad me, & salvi eritis omnes fines terræ, Esa. 45. v. 22.*

Quia verò id non fit, sed plurimi decedunt in vias suas curvas, Psal. 125. v. ult. petram salutis suæ oblivioni tradunt, Deut. 32. v. 18. imò planè abjiciunt, ut Judæi, Luc. 19. v. 44. Et peccatis suis denuo crucifigunt, Hebr. 6. v. 6. & ita consilium Dei spernunt contra seipsos, Luc. 7. v. 30. Hinc est, ut dicatur: Multi sunt vocati, pauci verò electi, Matth. 22. v. 14.

Simeon igitur nobis imitandus est, si Servator hic noster esse debeat, ejusq; merito nos justificari & salvari velimus. Ait enim ipse: Oculi mei viderunt salutare tuum. Id à nobis quoque fieri debet. Equidem oculis corporeis ipsum hodie intueri non possumus, dum die novissimo in formâ visibili rediturus est, sicut in cælum ivit, Act. 1. v. 11. attamen oculis fidei ipsum spectare debemus, veluti de Abrahamo dicitur, quod diem Messie viderit aliquot retrò seculis, priusquam ille in carne manifestatus est, Joh. 8. v. 56. Si hoc fecerimus, non est, quod metuemus peccatum, huic enim Jesu testimonium perhibent omnes Prophetæ, remissionem peccatorum accipere, per nomen ejus, omnes, qui credunt in eum, Act. 10. v. 43.

Non est quod timeamus maledictionem legis. Hic Servator enim maledictio pro nobis factus est, ut nos à maledictione legis redimeret, Gal. 3. v. 13.

Non

Non est, quod vereamur iram Dei. Non enim nos posuit Deus in iram, sed in acquisitionem salutis, 1. Thess. 5, 19.

Non est, quod pertimescamus mortem & diabolum. Per mortem enim suam destruxit eum, qui habebat mortis imperium, id est diabolum, & liberavit eos, qui timore mortis, per totam vitam obnoxii erant servituti, Heb. 2. v. 15.

Nec est, quod exhorrescamus aeternam condemnationem. Nihil enim condemnationis est his, qui in Christo Jesu sunt, qui non secundum carnem ambulant, sed secundum spiritum, Rom. 8. v. 1.

III. *Tanquam mortis dulcorator suavissimus.* Hic audimus, Simeonem ex singulari mortis appetitu, quamprimum Jesulum recens natum in ulnas accepit, lætabundū dixisse: Nunc dimittis, Domine, servum tuū in pace: quod ego paratus sum, vivere mihi Christus est, & mori lucrum, Phil. 1. v. 21.

Quod si igitur & tu cum Simeone in pace dimitti velis, & tu Jesulum recens natum in ulnas tuas accipias oportet:

1. *Spiritualiter*, ut in sanctissimo ejus merito fiduciam ponamus, & firmiter credamus, quod sit Jesus & Salvator noster, Mat. 1. v. 21. unus ille mediator inter Deum & homines, 1. Tim. 2. v. 5. Qui enim credit in filium, habet vitam æternam; qui autem incredulus est filio, non videbit vitam, Joh. 3, ult.

2. *Sacramentaliter*, ubi nobis sub benedicto pane, corpus suum edendum, & sub benedicto vino sanguinem suum bibendum exhibet, in plenissimam certitudinem, ut remissionem peccatorum habere, & cum eo in æternum vivere debeamus, Joh. 6, 51.

Artemisia Regina Caria, maritum suum Regem Mausolum tanto amore complexa est: ut non modo magnifico Epitaphio eum honoraverit, quod postea inter septem mundi miracula relatum est: sed & cineribus, quos de ejus combusto corpore collegit, cibum & potum suum quotidie miscuerit, ne unquam memoria ejus sibi excideret.

Sed in sacra cœna non cinere: verum vero corpore & sanguine Domini nostri Jesu Christi cibamur, hoc ipso memoriam fecit mirabilium suorum, Psal. 111. v. 4. & quando hoc cibo fruimur, hanc utilitatem exinde habemus, quod ille in nobis, & nos in illo mansurifumus, Joh. 6. v. 56. Quis igitur animum abjiceret aut desperaret? Quin potius in omnibus adversitatibus pleni fiducia esse, & dicere poterimus: Si Deus pro nobis, quis contra nos? Rom. 8. v. 34.

Hoc igitur animo tuo infixum esto, mi Christiane! ut & ipse Jesum tuum in ulnas recipias, per veram & salvificam fidem, & omnia tibi cooperabuntur in bonum, Rom. 8. v. 28. Et si hora mortis instabit fiducialiter cum BernharDO dicere poteris: *Inter brachia Salvatoris mei, & vivere & mori cupio.* Beati enim mortui, qui in Domino moriuntur, 14. v. 15.

Hoc præclarum solatium est, cujus intuitu beate mori, placide quiescere, & suo tempore lætabundi resurgere, & in vitam æternam introire valebimus. Adjuvet ad hoc consequendum Deus gratia sua nos omnes, per & propter Christum, Dominum & Servatorem nostrum,

Amen.

* * *